

Единъ духъ, който търси разнообразия, и който не може да търпи условноститѣ на живота — трѣбва да даде отзивъ и на новата срѣта.

Владишката злина не могла да счупи волята на двѣтѣ сърдца: да се изразимъ съ благия езикъ на народа, поетътъ взелъ да занича отвѣдъ, като смокъ взелъ той да се промъква прѣзъ каменната манастирска ограда...

Роптаелъ злиятъ владика, зароптала и една „хрѣтка“, за да се създаде прелюдията къмъ нѣколко важни събития.

II.

Двѣ обстоятелства съвпаднали съ новиятъ любовенъ епизодъ: първото било тайнственността, която покривала политиката на Каравелова съ сръбското правителство, и второ — ролята, която искала да играе Ната въ живота на Букурешката емиграция. Безъ елементарно образование, но съ грубо възпитание, Наталия Каравелова се мъчила да господарува надъ крѣжжокътъ, стоѣщъ близко до Каравелова, както господарувала въ своята безлюдна къща. На Наталия Сръбска се щѣло да играе великата роля на великитѣ жени отъ Великата французка революция! Но Ботйовъ знаелъ много добрѣ, че Ната не бѣше нито мадамъ Бюфонъ, която държеше въ плѣнъ Дантонъ и Планината, нито мадамъ Роландъ (Roland), която влияше върху Жирондинцитѣ. Ната не е изнасяла прѣдъ нашитѣ несрѣтници никакви принципи, не е излагала прѣдъ тѣхъ никакви сложни въпроси, освѣнъ клюката, своята грандомания и своитѣ безгранични връзки съ сръбскитѣ агенти! Вмѣсто да е понесла върху себе си влиянието на нѣкой мощенъ философски умъ, както организаторкитѣ на ученикѣ клубове отъ 18. столѣтие¹⁾, та съ право на претенция да

¹⁾ Мадамъ Roland имаше за непосредственъ учитель Плутарха, а рошавата Наталия Каравелова — сокака.